

Chúa Luôn Còn Lại

Phanxicô

1. Ngàn ngàn năm sau khi ruộng dâu đã hóa biển xanh.
2. Ngàn ngàn năm xưa khi màn đêm giăng cõi hồng hoang.
3. Người nhìn dương gian như lửa thiêng soi giữa bụi gai.
4. Người ở bên tôi trong nổi trôi năm tháng đầy vơi.

Và sao trên trời đã thành cát biển âm thầm. Thì Chúa vẫn còn
Và cây huy hoàng chưa trông khắp nẻo địa đàng. Người đi trước thời
Người đưa nhân loại như cột mây mở đường dài. Bàn tay Chúa hiển
Nguồn ơn cho đời như là cát biển sao trời. Nhìn theo suốt thời

đây, luôn còn mãi, êm ái hai đầu thời gian, năm tháng không hề mờ
gian, luôn hằng hữu, không vướng theo vòng ngày đêm, không nhớ nhung, không mờ
linh trong nhịp sống. Sợi tóc trên đầu rụng đi, Chúa biết Chúa lo từng
gian không bờ bến, con ví như là giọt sương trong Chúa như là đại

tan. Người không biết vôi vàng, và Người không biết muộn màng.
quên. Người không có cội nguồn, bởi Người là chính cội nguồn.
khi. Người chăm sóc cuộc đời, bởi Người tạo tác cuộc đời.
dương. Giọt sương sống từng ngày, nhờ đại dương quá tràn đầy.

ĐK. Chúa ở bên tôi đến ngày tận thế, khi đá vỡ ra, khi Chúa bất thời

gian ngừng trôi. Người ở bên tôi đi khắp muôn nơi. Muôn

đời Người ở bên tôi, tôi không hề đơn côi.